

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: P. J.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Drevňákem
sídlem E. Filly 296/13, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2023, č. j. MSK 154310/2022,
ve věci provedení záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 20. 10. 2022, sp. zn. MMH/275147/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

2. Kromě zcela obecných námitek (část III. žaloby) a citací judikatury (část IV. žaloby) žalobce namítl k příkazovému bloku ze dne 21. 11. 2021 nedostatečnou identifikaci místa spáchání přestupku. Na řádku č. 5 je podle něj uvedena „změť čísel a znaků“, kterou správní orgány rozklíčovaly až za pomoci procesně nepoužitelného dokumentu – oznámení o uložení pokuty. Pokud by místem spáchání měla být Hlavní třída na silnici I/48, tato ulice je dlouhá několik kilometrů a na různých úsecích se střídají různé nejvyšší dovolené rychlosti. Žalovaný nesouhlasil se závěry správního orgánu 1. stupně ohledně specifikace místa spáchání, již to svědčí o nejasnosti údajů na bloku. Taktéž není zřejmé, jakého přestupku se měl žalobce dopustit, když zákon č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 361/2000 Sb.“) nezná „§4c“, uvedený na bloku.
3. Ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 4. 6. 2019 žalobce namítl, že v něm absentuje legální definice skutku, neboť z. č. 361/2000 Sb. nezná popis jednání „telefonování při řízení“. Zákonodárce se snažil zabránit řidičům v **držení** telefonního či jiného hovorového zařízení při řízení vozidla. Telefonovat při řízení se dá legálně, např. za použití „hands-free“ sady. Zákon č. 361/2000 Sb. dále neobsahuje ustanovení „Ig 7/1c“ a „12 Tc/1f1“, uvedená na bloku.
4. Závěrem žalobce uvedl, že uplatnil stejné námitky nečitelnosti, nesrozumitelnosti a nejasnosti obsahu i u dalších dvou příkazových bloků, žalovaný se s jeho odvolací námitkou vypořádal nepřezkoumatelně, když pouze stroze konstatoval, že i tyto bloky jsou způsobilými podklady pro záznamy bodů v bodovém hodnocení.
5. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím, že žalobce pouze opakuje své námitky ze správního řízení.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, správní orgán 1. stupně si vyžádal fotokopie příslušných podkladových rozhodnutí, žalobce se vyjádřil k podkladům ve správním spise. Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
8. Ke zcela obecně formulovaným žalobním námitkám (části III. a IV. žaloby) soud nemá, co by uvedl, pouze zdůrazňuje závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
9. K blokovému řízení soud s ohledem na konstantní judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34, rozsudek ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45) předestírá, že toto řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním

přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení klást přehnané požadavky co do formálních náležitostí. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Pokutové bloky byly blíže specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a s účinností od 1. 7. 2017 v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přičemž předchozí judikatura je použitelná i na nynější příkazní řízení.

10. Soud dále zdůrazňuje, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval totožnými námitkami, jaké jsou uvedeny i v žalobě, a žalobce na argumentaci žalovaného nijak nereagoval. Jak vyplývá z judikatury, smyslem přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a soud se může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného správního rozhodnutí odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019 – 50 či z dřívějších rozhodnutí rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130).
11. V bodě 5 příkazového bloku ze dne 21. 11. 2021 je podle soudu uvedeno: 10.55 (tedy čas), 21. 11. 2021 (tedy datum), I/48 Hlavní třída F Místek (místo spáchání), registrační značka vozidla, a dále § 4c zák. 361/2000 Sb. – rychlost 70/110/106. Soud především uvádí, že nepovažuje údaje uvedené na předmětném bloku za žádnou změň znaků, kterou by bylo nutno identifikovat za pomoci dalších listin. Pokud jde o „§ 4c“, jde nepochybně o zkratkovitě uvedený § 4 písm. c) z. č. 361/2000 Sb., což koresponduje s typem povinnosti, o kterou šlo (povinnost řídit se dopravními značkami – zde ve vazbě na značku upravující nejvyšší povolenou rychlost). V souladu s § 18 odst. 4 citovaného zákona smí řidič jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Místní úpravou provozu lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavce 4 zvýšit, maximálně však o 30 km/h (srov. odst. 7 tohoto ustanovení). A o takový případ se jedná v dané věci – místo spáchání skutku bylo v obci Frýdek-Místek, na ulici Hlavní třída, kde byla místní úpravou zvýšena nejvyšší dovolená rychlost na 70 km/h (viz první z trojice čísel uvedených u rychlosti na bloku - k rychlosti uvedené ve formátu tří čísel odkazuje soud na dlouhodobou judikaturu NSS, např. rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v pořadí 1. číslo označuje nejvyšší dovolenou rychlost, 2. číslo rychlost naměřenou a 3. číslo rychlost při zohlednění odchylky měření.). Pokud jde o označení komunikace I/48, soud se shoduje s žalovaným (viz str. 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí), který pouze korigoval chybný výklad tohoto jasně uvedeného údaje, provedený správním orgánem 1. stupně.
12. V bodě 5 příkazového bloku ze dne 9. 6. 2019 je podle soudu uvedeno (ohledně údajů namítaných v žalobě): § 7/1c z.č. 361/2000 Sb., telefonování při řízení. V bodě 6 pak je uvedeno: § 125c/1f1 z.č. 361/2000 Sb. I zde nemá soud žádný problém s identifikací textu a stejně jako žalovaný shledává vymezení přestupku jednoznačným. Pokud jde o „telefonování při řízení“, soud shodně s žalovaným poukazuje na to, že součástí bloku není jen toto zkratkovité slovní vyjádření, ale také odkaz na legální definici přestupku uvedenou v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 z. č. 361/2000 Sb., jak ostatně citoval žalobce v žalobě. Soud podotýká,

že z bloku vyplývá souhlas žalobce s přestupkem (podpis obviněného, pokuta zaplacená na místě) a že žalobce v žalobě uvedl legální způsob telefonování při řízení jen jako teoretickou možnost, netvrdil např., že by takto v daném okamžiku sám postupoval. Pokud by žalobce měl za to, že údaje uvedené v bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.) či nejsou úplné, není jeho povinností blok podepsat. V souladu se zásadou, že právo svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl, anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených.

13. K údajně nepřezkoumatelně vypořádané odvolací námitce soud uvádí, že rozsah a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela odpovídá rozsahu a obsahu dané odvolací námítky, která byla formulována naprosto obecně (srov. část 4 odvolání z 9. 11. 2022), proto není možno žalovanému vytýkat, že se dalšími dvěma bloky nezabýval konkrétněji.
14. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. září 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu